53e jaar. — Nr 6. — EERSTE BLAD. — Zaterdag, 13 Januari 1906.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee - - 5 -
Een - - 4 -

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

Zaal Concordia.

MUZIEKAAL EN TOONEELKUNDIG AVONDFEEST met de welwillende medehulp van verscheidene zeer gunstig gekende liefhebbers

OP ZONDAG 14 JANUARI, OM 8 UREN

Zie het programma in de aankondigingen.

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG verschijnt wekelijks drie maal : 's dinsdags en 's donderdags in een DUBBEL BLAD ; 's zaterdags in TWEE DUBBELE BLADEN groot formaat.

De prijs, drie maal per week, is **zes** franken ; tweemaal **vijf** franken ; 's zaterdags alleen **vier** franken.

Hij geeft wekelijks twee boeiende mengelwerken.

Het is het **grootste** en bijgevolg het **voordeeligste** blad der provincie.

TONGEREN, DEN 11 JANUARI 1906.

—o×o—

VAN ALLES WAT.

FLINKE ANTWOORDEN.

Er is te veel superstitie in den godsdienst.

Weet gij dan niet dat de godsdienst zelve verklaart dat de superstitie eene zonde is !

De godsdienst is eene aaneenschakeling van verordeelingen.

Kunt ge er een opnoemen ?

De ceremoniën van den godsdienst zijn belachelijk.

't Is in geheel niet belachelijk voor God neêr te knielen, maar wel dit te doen voor een mensch ; noemt liever belachelijk de dwaze ceremoniën, die in delogiën der vrijmeselaars gebeuren.

De priesters dienen tot niets.

Zekerlijk, als ge van gedacht zijt dat de dokters de advokaten en de rechters oo : voor niets dienen.

Dat zij de priesters willen deze betalen.

't Zij zoo maar dat diegenen, die theaters, goddelooze scholen willen, ze ook betalen.

De klooterlingen zijn de gezworene vijanden van den vooruitgang.

En 't is aan hen dat men de beschaving verschuldigd is, alsook ontelbare ontdekkingen in de wetenschap, en meesterstukken inde letterkunde

De biech is goed voor de kinders.

Zij, die er niet willen van weten, zijn juist diegene de ze meest noodig hebben.

't En is niet pleziering te biechten gaan.

Ook gaat men er niet voor zijn plezier, niet meer al bij den dokter of den tandentrekker.

Ik zal wel biechten voor te sterven.

Ja, ofwel, ult ge sterven voor dat ge zult biechten

* * *

GEENE VERMEERDERING, WEL VERMINDERING. — Zoolang de *katholieken* aan het bewind zijn, en dat is sinds 1884, werden de rechtstreeksche belastingen met *geen centiem verhoogd*.

Wat de verbruikbelasting betreft, *vroeger* betaalde men per inwoner aan belastingen op alcool, suiker, koffie, cacao en thee, te zamen fr. 10.70.

Nu betalen wij per inwoner nog maar fr. 10.

De alcool verhoogde, maar daarentegen werd door het *katholiek Ministerie* de belasting op den koffie, enz., *geheel afgeschaft*, en de suikerbelasting *verminderde het op de helft*.

In plaats van vermeerdering van verbruiksbelasting, betalen wij dus 0,70 *minder* als vroeger.

En zoo'n ministerie zouden onze blauwen door de *liberale verkwisters* van vroeger willen vervangen !

WEL BEDANKT DAARVOOR !

* * *

ARME DUTSEN. — Al de gazetten staan nog vol van den automobiel dien de leider van het socialisme in België, M. Vandervelde gekocht heeft. Hij heeft zich trachten te verschoonen. Gij moet weten als die man eenige flesschen champagne drinkt op zijn kasteel van La Hulpe zit, of in automobiel rijdt, dan is dit alt emaal voor 't arme volk.

* * *

BERICHT AAN DE BELGISCHE WIELERIJDERS. — Met 1 Februari 1906 zal in Holland eene wet op de velos in voege treden. De velos moeten voorzien zijn van een hangbel, welke gestatig in beweging is en die op 50 meters afstand kan gehoord worden.

Het gebruik van eenen hoorn of trompet is in Holland verboden.

* * *

HONDERD PER MINUUT. — Broeder Alexis, de beroemde aardrijkskundige, schat de bevolking der aarde op een miljard zes honderd miljoen inwoners.

De middelmatige leeftijd van den mensch dertig jaar zijnde, is broeder Alexis van meening dat er iederen dag 145.000 menschen sterven, of omtrent honderd per minuut.

DE GRAMSCHAP.

Wie in de wereld komt niet eenige onaangenaamheden tegen ? — Wie is er die niet mag zeggen, dat er hem nooit iets tegenging, of dat er nooit iemand was die hem een haar in den weg legde ?

Ha ! lang zal men moeten zoeken eer men zulk een mensch aantreft, al die leeft heeft zijne tegenslag en is wel eens in het geval, dat hij zich voor den een of ander kwaad maken moet.

Ja menigvuldig zijn de oorzaken, die, noodlottig genoeg, den mensch in toorn doen ontvlammen, en zijne gramschap soms wel wat hoog doen stijgen, en dit brengt veel smarten, leed en veel jammer aan menigeen toe.

De gramschap is het verderfelijkste wat ter wereld bestaat, want schrikkelijk zijn de gevolgen ervan, meestal niet te herstellen, niet te vergoeden.

Wie in gramschap schiet is geenen mensch meer gelijk ; want hij komt in doening het dier zeer nabij. Hij aast op enkel wraaknemen, op de middelen waarop hij zijn gramschap koelen kan, alsof zij hem folterend de borst verscheurde.

Sommige menschen schieten in gramschap voor een enkel woord, voor een oogslag, een gebaar, een glim ach zelfs. Zij vergeten wat ze zijn, vertrappen alle goede gevoelens onder de voeten en vergrijpen zich misdadig, roekeloos aan hunnen evenmensch, wien ze dikwijls met dood en vernieling bedreigen.

Het is de mensch onwaardig, voor de minste schijnreden, voor de geringste oorzaken, in zulken dwazen toorn te ontvlammen. — De gramschap is de zwakke zijde van de lieden zonder wilskracht, die zich niet een weinig kunnen beheerschen, en daarbij is de opbruischende drift zeer schadelijk voor allen, want niets goeds kan er uit voortvloeien.

Alwie dus verstandig en voorzichtig handelen wil, zal de gramschap schuwen als de pest. — Hij zal de oorzaken vermijden, welke hem in toorn stellen, alles aanwenden om zoo kalm en bedaard mogelijk te blijven, spijts alles wat hem onaangenaam kan overkomen.

Wil men goed varen en er toekomen vele onaangenaamheden te vermijden, men neme wel in acht immer de grammoedigheid te vluchten. Al te lichtelijk stelt men zich in gramschap, soms voor een woord, een spottenden kwikslag, en dan laat men zich tot eene zoo dwaze vervoering medesleepen, dat zij dikwerf zeer beklagenswaardige daden doet begaan.

Men zit in de herberg : een kwade grappenmaker spot en lacht : hij hitst door zijne zinspelingen den toorn op, derwijze dat het bloed u naar het hoofd stijgt en in eenen staat van opgewondenheid geraakt om erge ongelukken te doen.

Wat moet gij aanwenden, wat beginnen ? Moet gij uwe gramschap door gewelddaden koelen, uwe verbittering door verwijten lucht geven ?

Geenszins. — Loop liever weg ! Pak u voort en werkt uwe gramschap uit tegen de boomen of muren. Alzoo zult gij geene moorden doen, niemand kwetsen en verwonden, geen onheil verwekken.

Krijgt ge al eens ruzie met uwe vrouw, met uwen man en wordt gij tot gramschap vervoerd, wacht u wel van te blijven waar gij zijt.

Vlucht ! vlucht ! rap ! — Vlucht voor eenige stonden, vooraleer gij in blinde woede dit mes grijpt, waarmee ge dooden kunt, dien hamer waarmee ge zulke gedachte slagen kunt toebrengen. Loop liever den huize uit, en keert dan eerst terug wanneer uwe gramschap gestild is.

Ontvangt gij eenen beledigenden brief, welks inhouds u verbittert, grijp toch, in gramschap ontstoken, zoo spoedig de pen niet op, om erge en gevaarlijke aantijgingen neer te schrijven. Werp liever de pen in het vuur of door het venster, en wacht een tijdje vooraleer een letter op 't papier te zetten.

Op die wijze zult gij u niet moeten berouwen in overhaasting zeer onzinnig te hebben gehandeld, en gij zult niet geroepen worden om datgene wat gij in gramschap misdreef of misdeed, te herstellen of uit te boeten.

In een woord, komt in uwen hol de gramschap aanstormen, door eene of andere tegenkanting, door twist of krakeel, of door plagerij verwekt, ga liever loopen ! — Het zal voor uw geluk zijn, geloof ons vrij.

Kleine Burgerij.

Alle degenen die de belangen der kleine burgers behartigen, zullen met vreugde vernemen dat de heer Hector Lambrechts, afdeelingsoverste aan het ministerie van nijverheid en arbeid, aanstaande vrijdag 19 Januari ten 3 ure namiddag, in de Metropol, Kapelstraat, te Hasselt eene voordracht zal geven over de middelen tot verbetering van den toestand der Kleine Burgerij.

Niemand is beter op de hoogte dezer vraagstukken dan de heer Lambrechts, welke er eene gedurige, praktische en grondige studie van doet, niet alleen in België, maar in andere naburige Staten.

Wij richten eenen bijzonderen oproep tot de kleine burgers, werkbazen en handelaars, om deze vergadering, door het Secretariaat van Maatschappelijke werken ingericht, bij te wonen. Want wil de burger zijn lot verbeteren, dan moet hij medewerken, en om goed mede te werken moet hij de goede richting kennen, die hij zal hooren bespreken in deze belangrijke vergadering.

Dat is toch nu te sterk !

Verleden maandag, besprak de Kamer van Volksvertegenwoordigers eene vraag tot vergunning eener steenkolenmijn, in de provincie Limburg toe te staan onder het regiem der tegenwoordige wet.

Deze kwestie was van het allergrootste belang voor onze provincie. Ook waren alle katholieke Limburgsche volksvertegenwoordigers op hunnen post.

Met zijne groote welsprekendheid en zijn onbetwist gezag, trad onze uitstekende volksvertegenwoordiger, M. Helleputte, op als tolk van het gansche Limburg. Hij verzocht het Gouvernement *onmiddelijk* eene vergunning van steenkoolmijn toe te staan, onder het regiem der oude wet, zonder — tegen alle recht — de stemming eener nieuwe wet over de mijnen af te wachten.

M. Denis, in naam der socialisten, stelde voor de kwestie te verdagen.

Ehwel ! op het oogenbik der stemming, waren enkel 71 leden tegenwoordig ; *M. Peten, liberale volksvertegenwoordiger van Hasselt, schitterde door zijne afwezigheid*, op het oogendat men de belangrijkste en de gewichtigste kwestie voor de provincie Limburg besprak.

En 's anderendaags, dinsdag, toen de Kamer de stemming over het voorstel van verdaging door M. Denis gedaan hernam, *was M. Peten nogmaals afwezig !!!*

En dit, zonder de minste reden van verschoonning of belet aan te geven, op het oogenblik dat de Kamer eene kwestie van leven of dood voor onze Provincie behandelde !

Welke zelfopoffering wegens haren liberalen afgevaardigde !

En is het niet waarlijk te sterk alzoo de belangen zijner lastgevers te behandelen ?

Tijdens de stemming, vereenigden de liberalen zich met de socialisten en stemden de verdaging der kwestie.

Gelukkig steunde de gansche rechterzijde onze Limbugsche politieke vrienden en het voorstel Denis werd verworpen.

Vrijdag acht dagen, zal de Kamer het onderzoek der vergunning van eene steenkoolmijn voortzetten.

Het zal, *dank aan de katholieken alleen*, en ondanks de vijandigheid der liberalen en der socialisten zijn, dat wij, binnen kort, de eerste vergunning eener steenkoolmijn zullen zien toekennen, voor het grootste geluk onzer beminde provincie.

Waar blijven nu de kiesbeloften van M. Peten ?

Bij tijd en bij stond, zullen de Kiezers het zich herdenken.

De *Postrijder* van heden bestaat uit **twee bladen**.

Stads- & Provincienieuws

Paardenmarkt te Tongeren, DONDERDAG 8 FEBRUARI.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld, 278 koeien en kalveren, 225 vette varkens en 1104 magere varkens, schapen, 0, paarden, 360.

Apotheek. — Zondagsrust.

Zondag zal de Apotheek van M. VANDERYST alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

De comptante betaling wordt vereischt.

Genootschap van den H. Vincentius à Paulo. — *Conferentie van Tongeren.* — Het jaarlijksch liefdadigheidssermoon, ten voordeele der armen bijgestaan door de Conferentie, zal in O. L. V. kerk gepredikt worden, op zondag 21 Januari, onder de Mis van half twaalf, door den E. P. de Villers S. J.

De personen, belet het sermoon bij te wonen, kunnen hunne giften zenden aan M. E. Walmach, Schatbewaarder der Conferentie.

Katholieke Leesbiblotheek, *gevestigd in de Houdstraat.* — Het bestuur der Katholieke Volksbibliotheek richt zich tot alle welgezinde inwoners der stad, om dit werk aan hunnen iever en hunne vrijgevigheid aan te bevelen.

Er bestaan nu drie gedrukte lijsten, verkrijgbaar ten allen tijde in 't lokaal of bij een der leden van het bestuur :

De lijst der Fransche boeken tegen 0,25 fr., die der Vlaamsche tegen 0,10 fr. ; de lijst, bijzonder fransche boeken aangevende, voor kinderen, tegen 0,05 fr.

Het bestuur neemt de gelegenheid te baat, om bij het openen van het nieuw jaar, de Eere- of Beschermleden, alsook de geabonneerden te bedanken voor hunne milde bijdragen.

Dank aan hen, hebben wij in het verloopen jaar voor de som van 200 fr. boeken laten inbinden, en 250 nieuwe boeken voor de Vlaamsche afdeeling, en 100 voor de Fransche bijgeworven.

Veel is er dit jaar gedaan voor de Vlaamsche afdeeling, die vroeger verreweg ontzeekend was ; heel onze aandacht is op dit punt geweest en nog dit jaar zullen al onze pogingen aangewend worden, (zonder nochtans het Fransch gedeelte te verwaarloozen) om met de gelderlijke bijdrage onzer Beschermleden, voor degelijke Vlaamsche lezing te zorgen, die, wij mogen het met recht bekennen, het meest gesmaakt wordt. Dit bewijzen eens te meer de cijfers voor het gansch jaar die wij hier laten volgen :

Vlaamsche afdeeling.

Getal boeken in 1905 : 1100 ; thans 1350
Getal bezoekers : 2134.
Ontleende boeken :

Godsdienst en Heiligen	348
Wetenschappen	38
Geschiedenis en aardrijkskunde	67
Romans en novellen	2593
Te zamen :	3046

Fransche Afdeeling.

Getal boeken in 1905 : 3030 ; thans 3130.
Getal bezoekers : 915.
Ontleende boeken :

Jeugd	156
Godsdienst en zedenleer	155
Levens van Heiligen	68
Wetenschappen	128
Geschiedenis	90
Romans	1074
Te zamen	1671

Deze cijfers zijn welsprekend !

Wij raden dringend onze lezers aan zich talrijk naar het **Muzieka al en Tooneelkundig Feest** te begeven dat morgen avond, om 8 ure, in de groote zaal der Concordia zal plaats hebben, met de welwillende medewerking van liefhebbers-kunstenaars en van de Koninklijke Harmonie, onder het bestier van M. D. Duysens. Leeraar bij het Koninklijk Conservatorium van Luik.

Uit het overzien van het programma, welk wij verder mededeelen, blijkt het dat het feest van morgen avond een zeer groot belang zal opleveren.

Ook zijn wij overtuigd dat er zich nogmaals eene talrijke menigte naar de Concordia zal begeven, ten einde onze uitmuntende Koninklijke Harmonie alsook onze dappere liefhebbers-kunstenaars toe te juichen.

Vliermael. — DIEFSTALLEN. — Veel wordt er in onzen omtrek gestolen, sedert eenigen tijd. Dezer dagen verdween bij den heer Adriaan Amel-Velaers, een vet varken ; terzelfder tijd werden er likeuren en andere voorwerpen ontvreemd.

St-Truiden. — ONGEVAL. — Dinsdag avond was te St-Pieter een jongen met een wierookvat aan het spelen, ter gelegenheid van het Driekoningenfeest. Doch, hij deed dit zoo ruw, dat er toevalliglijk twee gloeiende kooltjes in zijnen hals vielen en hem erg verbrandden.

ST-ANNA GESTICHT TE LANAEKEN,
bediend door de E. Kleine Zusters van St-Jozef.
HEELKUNDIG CLINIEK.

Breuken, waterbreuken, aderbreuken, aderspat. (Genezing gewaarborgd, volkomen en voor altijd, binnen 10 dagen).

Keel- neus- en oorziekten.

Vrouwenziekten, maagziekten, inwendige kwalen.

Drie ervaren chirurgijnen der groote hospitalen van Luik en Brussel.

Ongevoeligheid, zonder slaap, zonder gevaar, door nieuwe manier van behandelen.

Prachtige inrichting. Allerbeste zorgen. Genadige prijzen.

Spreekuren : Vrijdags van 2 tot 6 uren.

Bij besluit van 5 Januari 1906, heeft de bestendige Deputatie van den provincialen Raad van Limburg, de prijzen der granen, die tot grondslag moeten dienen voor de afrekening der renten en pachten in natuur verschuldigd aan het Domein en de openbare gestichten voor het jaar 1905 vastgesteld als volgt :

Tarwe den hectoliter	fr.	14.48
Rogge	id.	12.43
Gerst	id.	10.37
Spelt	id.	6.60
Haver	id.	8.87

Bij besluit van zelfden datum, zijn de prijzen der granen die moeten dienen tot grondslag van den afkoop der rechten in natuur voor 1906, bepaald als volgt :

Markt van Hasselt.

Tarwe, den hectoliter	fr.	13.70
Rogge	id.	10.72
Gerst	id.	8.87
Haver	id.	7.65

Markt van Tongeren.

Tarwe den hectoliter	fr.	13.10
Rogge	id.	10.54
Gerst	id.	10.72
Spelt	id.	6.08
Haver	id.	7.17

Markt van St-Truiden.

Tarwe den hectoliter	fr.	12.83
Rogge	id.	10.44
Gerst	id.	10.46
Haver	id.	7.29

De Erfgenaam van NIEDECK

(6e vervolg).

En hij voel het dat hij is op den weg tot licht, tot het groote Licht, maar hoe, weet hij niet, doch stelg door nacht en duisternis...

Morgen... neg... zal hij ooit hier terugkomen ? Weer eas naar de residentie, die gehate stad.

Vreeselijke jren had hij daar doorgebracht... dat was zijnejeugd geweest, eene jeugd van bittere smart n zielepijn. Hij zal nooit vergeten dat hij aan Rudiger werd voorgesteld.

Eerst zag dei hem van onder tot boven aan, toen zegde hij.

— Wat, dienbeleedigaard is dat neef Willibald, met u ga i niet over de straat, hoort ge, de honden zouden ons aanblaffen.

Toen was ove hem gekomen voor het eerste het besef dat hiwas — leelijk, misvormd ! De vreeselijkste bezeking in een kring waar leelijkheid als eene zade beschouwd wordt. Waar leelijk gelijk sind met « laag » en bespot, veracht en vertapt werd !

Welk eene aaeenschakeling van kwellingen was zijn leven geweest ! Hij leerde langzaam, Rudiger vlug ; en overlaadde zijn hoofd naar evenredigheid va 't zwakke lichaam. Waarom zou men zich on moeite geven aan den erfgenaam, die den egen zoon tot bedelaar maakte, in het leven te buden ?

Toch doorstod het zwakke lichaam elke crisis.

Rudiger was ds kind reeds berekend genoeg om te weten weken in-loed een adellijke titel en geld in deze wereld hebben.

Hij haatte alle, dien het lot meer begunstigd had dan hem, en reeds als knaap rijpte in hem het plan den lastigen hinderpaal, vroeger of later, uit den weg te ruimen.

Met zijne vuist durfde hij dit niet meer wagen, sedert hij eens bij het spel Willibald bijna gewurgd had. De gouverneur was toen tusschenbeiden gekomen ; sedert dien tijd had hij in hem een vriend gehad.

Ook Rudiger's vader had er zich mee bemoeid ; men verwijderde de vijandige neven van elkaar, door Willibald naar een militaire academie te zenden.

Hier had hij het goed kunnen hebben, maar het noodlot achtervolgde hem ! Rudiger's beste vriend werd zijn kamergenoot... en nu werd de stille, in zichzelven gekeerde knaap, nog stiller en meer menschenschuw.

Na zijne beluidenis keerde hij nog eenigen tijd naar het huis van zijneu oom terug... eenige verschrikkelijke weken.

Nu kon men nog meer het onderscheid zien tusschen den stillen schuwen, onbeholpen Willibald, en den flinken, flinken Ru, en hoewel de laatste inderdaad veel minder geleerd had dan zijn neef, schitterde hij met behulp zijner onbeschoftheid met dit weinig zooals Willibald dat na ernstige studie nog niet kon.

Hoe meer Rudiger er zich op toe legde den armen erfgenaam te plagen, des te vrijwilliger trok deze zich van alles terug.

Eindelijk kwam er een zonnestraaltje in het somber-zwarte bestaan van den knaap. Zijn oom had hem toegestemd naar de dansles te gaan...

't Was een schoon meisje, met lachende oogen en blonde krullen... een engel. Hij scheen te droomen als zij met hare lieve, heldere stem tot hem sprak.

Hij was volkomen gelukkig... in een hemel van enkel geluk tot... na vijf weken Rudiger kwam, die tot nu toe door ziekte was verhinderd geworden.

Rudiger had maar één oogenblik noodig om te zien — en te vernielen, want welk onervaren meisje verkoos niet een schoonen vleienden vereerder boven eenen leelijken, lompen jongeling ?

Met kinderlijke wreedheid liep de kleine zottin regelrecht tot den vijand over. Toen, op weg naar huis had de overwinnaar gezegd « Die Théa is een schelmsch meisje ; weet ge hoe ze u noemt ? « 't Gouden Kalf », met het oog op uwen rijkdom », en toen had hij gelachen met den lach van Mephisto als hij Faust het hart aan stukken scheurt.

De arme jongen had de hand tegen het hart gedrukt, als deed die plaats hem onnoembare pijn ! Dien nacht, toen het in de groote slaapkamer tamelijk duister was, zelfs nog toen de voorwerpen in het morgendgrauw zich reeds duidelijker lieten zien en zacht in het oosten eene geelkleurige streep zich vertoonde aan den gezichteinder, lag de arme Willibald met wijdgeopende oogen en dacht.

Dien nacht maakte van hem den vrouwenhater, want de erfgenaam van Niedeck deed een duren eed, dat nooit weer een meisjesmond hem bespotten zou !

De wrok, tot nu toe onuitgesproken, de wrok tegen Rudiger zette zich nu vast.

De studietijd verwijderde de beide neven opnieuw en nu zag Willibald het huis van zijnen voogd niet weer voor zijne meerderjarigheidsverklaring.

Toen was Rudiger dezelfde niet meer. Hij was hartelijk, vriendelijk en ongewoon mild.

Maar de haat van den kwaaddoener Niedeck was te ingekankerd om door een vriendelijk woord in vriendschap te veranderen.

Nu besloot men tot eene *intrige*. Als Willibalp Thea trouwde, Thea zonder de vereischte zestien kwartieren in haar wapen, dan verviel krachtens het familieverdrag der Niedecks, het erfgoed aan Rudiger.

Doch wat moeite men ook deed, hoe Thea ook al hare gaven van schoon- en goedheid ten toon spreidde, niets veranderde den ijskouden blik van Willibald.

Ten laatste duurde het Rudiger wat al te lang en toen vertelde hij Willibald van de liefde die Thea voor hem koesterde.

— Hm, ik dacht dat de kleine Thea eene goede Christin was ; wordt zij nu een afgodendienares die om het gouden kalf komt dansen ?

Dit ontving Rudiger ten antwoord ; de jonge man beet zich de lippen ten bloede en dacht aan den kuil, die hij voor Willibald gegraven had, en waar hij nu zelf ingevallen was.

Nu begon hij op eene andere manier. Wilde Willibald niet naar zijn zin trouwen, dan zou hij dat volstrekt niet doen en dan zou na zijne dood, die wel niet lang meer uit zou blijven, toch alles aan hem vallen.

Met Argusoogen bewaakte hij de beide eenige dames met zestien kwartieren, die in de residentie woonden. De schoonste, de jongere, had ik gaarne zelf getrouwd, doch er was geen kapitaal.

Gelukkig was een vriend hem terwille en huwde haar tot overgroote geruststelling van Rudiger.

De andere jonge dame ruimde zelf het veld, door van het paard te vallen en het heupheen te breken en zich daardoor te veroordeelen tot een leven in een rolstoel. Hij zegevierde !

In de toekomst was hij nu algemeene erfgenaam, bij of zijn jongste zoon !

Door deze zekerheid overmoedig, maakte hij de grofste schulden. Eindelijk was zijn crediet uitgeput en werden zijne schuldeischers al te lastig. Er ging een smeekbrief naar Willibald en deze, bang voor den ouden, goeden naam, hielp, doch voegde er bij : « voor het eerst en het laatst. »

Rudiger hechtte hieraan volstrekt geen geloof en dacht door die vrees voor eene mogelijke bezoedeling van den naam, een voortdurenden dwang op den heer van Niedeck uit te kunnen oefenen.

Die berekening was echter onjuist.

Op een tweede verzoek volgde een onverbiddelijk « neen ».

De fortuin was hem weer gunstig. Als referendaris trouwde hij een der rijkste dochters, wier vader door de ongeloofelijkste speculaties, een onnoemelijk vermogen had bijeengegaard.

Doch zelfs de groote toelaag van zijn schoonvader was niet voldoende, zijne lichtzinnige uitgaven te dekken.

De verkwisting werd nog erger toen een zoon geboren werd en men geheel zeker was van de erfenis.

De tweede zoon maakte de kans nog grooter, en nu had de verkwisting haar hoogtepunt bereikt.

Ondertusschen kwam de Fransch-Duitsche oorlog en vereenigde zich het geheele Duitsche rijk, waarin de schoonvader eene reden zag om nog gewaagder te gaan speculeeren.

Eerst werden de toelagen minder tot zij eindelijk geheel uitbleven.

Rudiger stampvoette en vloekte, Melanie kreeg zenuwtoevallen, doch het een noch het ander kon den ouden heer voor den ondergang behoeden.

Weer ontving Willibald een brief, die hij, in vieren gescheurd terug zond.

Nu kende Rudigers woede geene grenzen en rijpte het goddelooze plan dat Kuhnert zijn meester zooeven had overgebracht.

Rudiger scheen in de weinige dagen die hem nog overbleven vóór de wereld wist dat hij geruineerd was, zich ten koste van zijnen neef voor den ondergang te behouden.

Van hem, den bezitter van fabelachtige rijkdommen, zou niemand ooit vermoeden, dat hij uit eigen geldzucht zijnen neef van Niedeck wilde verwijderen...

Ja, wel was het plan fijn doordacht. Zielsbedroefd, geslagen hief Willibald het hoofd op. 't Was zwart nu buiten, alleen waren daar de eenzame sterren en de maan... en Eén, die zegde : uwe wegen zijn niet de Mijne.

V.

Men sprak over niets anders dan over het geval van Niedeck in het geheele hertogdom.

— Natuurlijk, zegde men, men had het altijd wel geweten dat het dikke waterhoofd van graaf Willibald kraakzinnigheid aanduidde.

Men ging verder en beweerde dat, op verzoek van den burgemeester van Angerwies, graaf Rudiger en zijne vrouw eene week daarheen waren gegaan en alles nog erger gevonden hadden dan zij reeds verwachtten.

De heer van Niedeck zette de domste streken uit en het was duidelijk, dat onder zulk een beheer het goed ten onder moest gaan.

Er was niemand, die het Rudiger kwalijk nam dat hij maatregelen nam om de hedreigde erfenis voor zijnen zoon te redden.

Niet weinig echter was men verbaasd toen opeens zich het nieuwske verspreidde dat graaf Willibald von Niedeck in de residentie aangekomen was, om zich tegen den vuilen laster te wapenen, door zich onder persoonlijke hoede van den hertog te stellen.

Hij reed door de stad in open rijtuig en heel eerlijk gekleed. Nu veranderde ook de gedachte van het groote *men*. Natuurlijk was alles overdreven ; overigens het zou voor den rijken Rudiger al weinig verschil maken of hij het proces won of verloor.

M. von Niedeck was te onbekend, dan dat men er zich mee bemoeien zou. Het proces ging kalm zijn gang en men wachtte onverschillig den afloop af.

* * *

In het schoonste gedeelte der residentie, te midden van prachtige hovingen lag de villa Casabella, het eigendom van graaf Rudiger, de hertogenlijken kamerheer.

Villa Casabella was als eene juweeldoos, waar het eene kostbare voorwerp op het andere ligt, volgepropt met kunstschatten en weeldeartikelen.

Er was in het eerst veel gelachen om de manier waarop *la dame parvenue* haar huis volpropte en haar schatten liet pronken. Maar al spoedig had Rudiger's scherpe tong alle verdere praatjes het zwijgen opgelegd, want hoe trotsch en verwaand ook, hij was toch overal zeer gezien.

En Rudiger, die steeds het meest op *mésalliances* had geschimpt, bewees de wereld dat men wel eens van stelsel veranderen kan zonder daarom rechtstreeks de algemeene achting te verliezen.

In het park, tusschen de hooge boomen loopt Wulff-Dietrich, de zoon van graaf Rudiger. Telkens ziet hij even om en loopt dan gejaagd verder. In het sierlijke prieeltje liet hij zich in een tuinstoel vallen en haalde een boek, het door den strengen huisleeraar verboden boek van de *Egyptische koningsdochter*, uit zijn fluweelen kostuum.

(Wordt voortgezet).

OOGZIEKTEN. **Doctor Thibert,** SPECIALIST, Celestinenstraat 21, te Luik, (neffens Boulevd Sauvenière) ontvangt alle dagen van 3 tot 5 ure ; 's zondags van 9 tot 10 ure.